

noget Medlem af det ærede Thing skulde blive i Stand til at bringe et Forslag til Beskatning af hvierrk Al frem, som var praktisk gennemførligt. Jeg gik til Sagen med et bestemt Ønske om at blive i Stand til at føre et saadant Forslag frem, og i Begyndelsen troede baade jeg og min Medarbejder, at det skulde kunne lade sig gjøre, men ved et fortsat Studium, ved at indhente yderligere Oplysninger, gennem Besøg i Bryggerier — og i paakommende Tilfælde vil Saadant ogsaa kunne tilbyde sig for de Herrer — viste det sig dog, at Opgaven ikke af os kunde løses paa en tilfredsstillende Maade. Kan den imidlertid alligenel løses, vil jeg naturligvis gjerne være med til at nyde Godt deraf. Dette med Hensyn til en Beskatning af hvierrk Al.

De to Lovforslag, til hvilke jeg nu gaar over, staa som de nødvendige Støtter for Forslag til Lov om Løds- og Skibsafgifterne, nemlig „Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Tobak“ og „Forslag til Lov om Beskatningen af indenlandsk Røesukker“. Det er jo klart, at naar man vil have en saadan Forhøielse af Tobakstolden som den, der arbejder sig frem hos os, aldeles naturlig og ganske paa samme Maade som i andre Lande — indtil for en halv Snes Aar siden have vi jo haft en meget lav Tobakstold; vi ere nu komne lidt høiere op; min Forgænger foreslog 10 Sk., og jeg er efter Udvalgets Forslag gaaet op til 12 Sk. pr. Pund —, det er aldeles klart, siger jeg, at naar man vil have en saadan Forhøielse af Tobakstolden, kan det ikke blive Alvor, uden at man tager de nødvendige tilsvarende Forholdsregler overfor den Tobakssavl, som ellers fremstkes i Landet selv. Tanken i Forslaget maa naturligvis være den, at der fastlaas en forholdsmaessig tilsvarende Afgift for den indenlandske Tobakssavl, saaledes at Staten ikke taber, derved at Tobak ikke indføres og fortoldes i samme Omfang, som Tilfældet vilde være, naar man ikke holdt sig til den Tobak, der produceres ved den indenlandske Tobakssavl. Hidtil har denne Drift kun fundet Sted paa enkelte Steder i Landet; men ligesom den allerede har udvidet sig noget, saaledes kan det ikke felle, at den jo vil udvide sig yderligere, naar ikke en Lov i saa Henseende borttager den kunstige Opfordring, der er til paa Statskassens Befordring at skaffe sig en Jordel. Ved denne Sag er der imidlertid at betænke, at Dyrkning af ganske smaa Lodder kan have en ganske særegen Interesse for dem, der dyrke dem, medens det Udbytte, der vindes paa disse smaa Lodder, er saa lille, at Statskassen maatte siges at være karrig, om den tog sig de Skillingen nær, som den mister ved denne Dyrkning. Det er derfor, man har troet at kunne foreslaa den Regel, at naar de Lodder, der benyttes til Tobakssavl, ikke udgjøre en Skæppe Land geometrisk Maal, blive de fritagne for Beskatning.

Hvad derimod større Lodder angaar, maa Besatningen stilles saaledes, at den kommer i et passende Forhold til den paatænkte Løds. Nu kan i Følge de Resultater, man er kommen til paa de Steder, hvor indenlandsk Tobaksdyrkning har været drevet længst, Udbyttet anslaaes til 1600 Pund pr. Lønde Land, medens det gennemsnitlige Udbytte for samtlige i Brug tagne Jorder i de seneste Aar har udgjort lidt over 1500 Pund pr. Lønde Land. For ikke at gaa Vedkommende for nær, er Forslaget nu stillet saaledes, at Afgiften ansættes til et saa stort Beløb for hver med Tobak beplantet Skæppe Land geometrisk Maal, som den for 180 Pund fremmede usforarbejdede Tobaksblade til enhver Tid gjældende Indførselstold udgjør. Det er i Motiverne nærmere forklaret, hvilke forskjellige Veie man i fremmede Lande er gaaet for at sikre Finantserne det betydelige Udbytte, som Tilhøieligheden til at nyde Tobak sætter Finantserne i Stand til at faae. Der gives her meget radikale Midler, som man i forskjellige Lande ikke er vegen tilbage for. Her er jo ikke Tale om i og for sig umoraliske Midler, og man kan derfor her ganske rolig sige, at den, der vil Diemedet, maa ogsaa ville Midlerne. Saaledes har man for Exempel aldeles forbudt den indenlandske Tobaksdyrkning; i andre Stater har man Tobaksmonopol. Jeg tror imidlertid, at intet af disse Midler egner sig for os, men derimod kan Staten ogsaa uden Anvendelse af disse vidtgaende Midler tænkes gennemført paa forskjellig Maade. Jeg tror, at den mest praktiske Form er den, at man legger en passende Afgift paa den Jord, som beplantes med Tobak. Der maa naturligvis føres Kontrol dermed, og der kan jo tænkes forskjellige Kontrolmidler. En Form vilde det være, hvis Kommunalbestyrelserne overtog Kontrollen — da de naturligvis meget godt vide, paa Landet ijer, hvorvidt den ene eller anden Mark er beplantet med Tobak — mod at en vis Del af Afgiften tilfalder Kommunen. Man har imidlertid næret nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt saaledes at bebyrde Kommunalbestyrelserne, som jo allerede i Forveien i andre Retninger ere ikke lidt bebyrdede, med et saadant Tilhyn, som maa siges at ligge udenfor de egentlige kommunale Hverv, og derfor er denne Tanke ikke fastholdt; men det er paalagt Politimestrene at paase, hvilke Jorder der blive beplantede med Tobak. Jeg maa særlig fremhæve, at Forslaget ikke er fremkommet for at vinde et nyt Udbytte, men for at bevare det Udbytte, som beregnes gennem Tobakstolden.

Ganske det samme Synspunkt er bestemmende, om end Forholdene der træde frem i større Stil, med Hensyn til den anden Lov, som er den nødvendige Støtte for Sukkertolden, nemlig „Forslag til Lov om Beskatning af indenlandsk Røesukker“. — Lovforslaget er jo en ligefrem Nødvendighed efter de Forberedelser, som nu træffes til at indføre denne Industri her i Lan-